

"मीठे बच्चे- यो पढाइ हो सबैभन्दा उत्तम (द बेस्ट), यसलाई नै कमाइको स्रोत (सोर्स अफ इनकम) भनिन्छ, पढाइमा पास हुनु छ, त्यसैले शिक्षकको मतमा चलिराख ।"

प्रश्न:- बाबाले ड्रामाको रहस्यलाई जानेर पनि आफ्ना बच्चाहरूसँग कुनचाहिँ पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ ?

उत्तर:- बाबाले जान्नुहुन्छ- नम्बरवार नै सबै बच्चाहरू सतोप्रधान बन्नेछन् तर बच्चाहरूसँग सदा यही पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यस्तो पुरुषार्थ गर जसले गर्दा सजाय खान नपरोस् । सजायबाट छुट्नको लागि जति हुन सक्छ प्रेमले बाबालाई याद गर । हिँड्दा-डुल्दा, उठ्दा-बस्दा यादमा रह्यौ भने धेरै खुसी हुन्छ । आत्मा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछ ।

ओम् शान्ति । अहिले बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबाले हामीलाई ज्ञान र योग सिकाउनुहुन्छ । हाम्रो योग कस्तो हो, त्यो त बच्चाहरूले नै जान्दछन् । हामी जो पवित्र थियौं, अहिले अपवित्र बनेका छौं किनकि ८४ जन्मको हिसाब त चाहिँन्छ नि । यो ८४ जन्मको चक्र हो । यो पनि उनीहरूले नै जान्नेछन् जसले ८४ जन्म लिन्छन् । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाद्वारा थाहा भएको छ । अब यस्तो बाबाले भनेको पनि मान्दैनौ भने अरू कसले भनेको मान्छौ त ! बाबाको मत मिल्छ । यस्ता धेरै छन् जसले बिल्कुलै मान्दैनन् । करोडौंमा कोहीले मात्रै मान्छन् । बाबाले शिक्षा पनि कति स्पष्टसँग दिनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू नै नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार मान्छौ । सबैले समानरूपले त मान्ने छैनन् । शिक्षकको पढाइलाई सबैले एकरस मान्दैनन् अथवा पढ्दैनन् । नम्बरवार कसैले २० अंक (माक्स) लिन्छन्, कसैले कति अंक (माक्स) लिन्छन् । कोही त फेरि फेल पनि हुन्छन् । फेल किन हुन्छन् ? किनकि शिक्षकको मतमा चल्दैनन् । वहाँ अनेक मत मिल्छ । यहाँ एउटै मत मिल्छ । यो हो अचम्मको मत । बच्चाहरू जान्दछन्- वास्तवमा हामीले ८४ जन्म लिएका छौं । बाबा भन्नुहुन्छ- जसमा प्रवेश गर्छु... यो कसले भन्यो ? शिवबाबाले । म जसमा प्रवेश गर्छु, उनलाई भागीरथ भनिन्छ, उनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनथे । तिमी बच्चाहरू पनि पहिले जान्दैनथ्यौ । तिमीलाई अहिले सम्झाउँछु । तिमी यति जन्म सतोप्रधान थियौ फेरि सतो-रजो-तमोमा आउँदा-आउँदा तल उत्रिदै आयौ । अहिले तिमी यहाँ पढ्नको लागि आएका छौ । पढाइ हो कमाई, आमदानीको स्रोत । यो पढाइ हो नै सबैभन्दा राम्रो (द बेस्ट) । त्यस पढाइमा आई.सी.एस.लाई सबैभन्दा राम्रो भनिन्छ । तिमी जो १६ कला सम्पूर्ण थियौ, अहिले कुनै गुण रहेको छैन । गाउँछन्- *निर्गुण हारे में कोई गुण नाही* । सबैले यस्तो भनिरहन्छन् । सम्झन्छन् सर्वत्र भगवान हुनुहुन्छ । देवताहरूमा पनि भगवान हुनुहुन्छ, यसैले देवताहरूको सामुन्ने बसेर भन्छन्- *मैं निर्गुण हारे में...* हजुरले नै दया गर्नुहोस् । गाइन्छ पनि बाबा आनन्दको सागर (ब्लिसफुल) हुनुहुन्छ, कृपा गर्नुहुन्छ, हामीमाथि दया गर्नुहुन्छ । भन्दछन्- हे ईश्वर, दया गर्नुहोस् । बाबालाई बोलाउँछन्, अहिले उहाँ बाबा नै तिम्रो सामुन्ने आउनु भएको छ । यस्तो बाबालाई जसले जान्दछन् उनीहरूलाई कति खुसी हुनुपर्छ ! बेहदका बाबा जसले हामीलाई हरेक ५ हजार वर्ष पछि फेरि सारा विश्वको राजाई दिनुहुन्छ, त्यसैले कति अथाह खुसी हुनुपर्छ !

तिमी जान्दछौ- हामी श्रीमतमा सर्वश्रेष्ठ बनिरहेका छौ । यदि श्रीमतमा चल्थौ भने श्रेष्ठ बन्नेछौ । आधा कल्प रावणको मत चल्छ । बाबाले कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ, तिमी नै सतोप्रधान थियौ, अब तिमीलाई फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । यो हो रावण राज्य । जब यस रावणमाथि जित हुन्छ तब रामराज्यको स्थापना हुन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- तिमी मेरो ग्लानि गर्छौ । बाबाको नामको गायन गर्नुको सट्टा ग्लानि गर्छन् ! बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले मेरो कति अपकार गरेका छौ । यो पनि नाटक बनेको छ । अब यो सम्झाइन्छ- यी सबै कुराहरूबाट बाहिर निस्क । एकलाई याद गर । गायन पनि छ- सतको सङ्गतले २१ जन्मको लागि तार्छ । अनि डुबाउँछ कसले ? तिमीलाई सागरमा कसले डुबायो ? बच्चाहरूलाई नै प्रश्न सोध्नुहुन्छ नि । तिमी जान्दछौ बागवान, खिवैया मेरै नाम हो । अर्थ नबुझेकाले बेहदका बाबाको धेरै ग्लानि गरेका छन् । फेरि बेहदका बाबाले उनीहरूलाई धेरै सुख दिनुहुन्छ । अपकार (अहित) गर्नेहरूमाथि उपकार (हित) गर्नुहुन्छ । हामी अपकार गर्छौं भन्ने कुरा उनीहरूले सम्झ्दैनन् । बडो खुसीले भन्छन्- ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । अब यस्तो त हुन सक्दैन । हरेकलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ । यो पनि तिमी जान्दछौ- जब देवी-देवताहरूको राज्य थियो तब अरू कुनै राज्य थिएन । दुनियाँ सतोप्रधान थियो । अहिले तमोप्रधान भएको छ । बाबा आउनुहुन्छ नै

दुनियाँलाई सतोप्रधान बनाउन । त्यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ । सारा दुनियाँलाई यदि थाहा भयो भने त यहाँ पढ्नको लागि कसरी आउन सक्छन् । त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई अथाह खुसी हुनुपर्छ । खुसी जस्तो खुराक छैन । सत्ययुगमा त तिमी धेरै खुसी रहन्छौ । देवताहरूको खानपिन आदि धेरै सूक्ष्म हुन्छ । धेरै खुसी रहन्छ । अहिले तिमीलाई खुसी मिल्छ । तिमी जान्दछौ हामी सतोप्रधान थियौ । अब फेरि बाबाले हामीलाई यस्तो फस्टक्लास युक्ति बताउनुहुन्छ । गीतामा पनि पहिलो-पहिलो अक्षर छ- मनमनाभव । यो गीता अध्याय (एपिसोड) हो नि । गीतामा कृष्णको नाम राख्नाले सारा गडबड गरेका छन् । त्यो हो भक्ति मार्ग । बाबाले पनि ज्ञान सम्झाउनुहुन्छ, यसमा कुनै विवाद (खिटपिट)को कुरा छैन । केवल तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । यो तमोप्रधान दुनियाँ हो । कलियुगमा हेर मनुष्यहरूको के हाल भएको छ । मनुष्य धेरै भएका छन् । सत्ययुगमा एक धर्म, एक भाषा र एक बच्चा हुन्छ । एउटै राज्य चल्छ । यस्तै ड्रामा बनेको छ । त्यसैले एक छ सृष्टि चक्रको ज्ञान, अर्को छ योग । ज्ञानको धुरी अनि पवित्रता । मुख्य कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- यस समयमा सबैको तमोप्रधान जडजडीभूत (जीर्ण) अवस्था छ, विनाश सामुन्ने खडा छ । अब बाबाले भन्नुहुन्छ- तिमीले मलाई पावन बनाउन आउनुहोस् भनेर बोलाएका छौ । तिमी पतित बनेका छौ । पतित-पावन मलाई नै भन्छन् । अब मेरो साथमा योग लगाऊ, म एकलाई (मामेकम्) याद गर । मैले तिमीलाई सबै कुरा सत्य नै बताउँछु । तर तिमी जन्म-जन्मान्तर असत्य नै बन्दै आयौ । सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका छौ ।

बाबाले बच्चाहरूसँग कुराकानी गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अहिले तिम्रो आत्मा तमोप्रधान बनेको छ । कसले बनायो ? ५ विकारले । मनुष्यहरूले त धेरै प्रश्न सोधेर दिमाग नै खराब गरिदिन्छन् । शास्त्रार्थ गर्छन् भने आपसमा लडाईं नै गर्न थाल्छन् । एक-अर्कालाई लट्टी पनि हिकाउँछन् । यहाँ त बाबाले तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ, यसमा शास्त्रहरूको के काम । पावन बन्नु छ नि । कलियुग पछि फेरि सत्ययुग अवश्य आउनु छ । सतोप्रधान पनि अवश्य बन्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भ्र । तिम्रो आत्मा तमोप्रधान बनेको छ त्यसैले शरीर पनि तमोप्रधान मिल्छ । सुन जति क्यारेटको हुन्छ गहना पनि त्यस्तै बल्नेछ । मिसावट हुन्छ नि । अब तिमीलाई २४ क्यारेट सुन बन्नु छ । देही-अभिमानि भव । देह-अभिमानमा आउनाले तिमी छि-छि बनेका छौ । कुनै खुसी छैन । बिमारी, रोग आदि सबै छन् । पतित-पावन म नै हुँ । मलाई तिमीले बोलाएका हो । म कुनै साधु-सन्त आदि होइन । कोही आउँछन् भने भन्छन्- गुरुजीको दर्शन गरौ । भन, गुरुजी त हुनुहुन्न । दर्शनबाट पनि कुनै फाइदा पनि छैन । बाबा त हरेक कुरा सहज सम्झाउनुहुन्छ । जति याद गर्नेछौ उति तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । फेरि देवता बन्नेछौ । तिमी यहाँ फेरि देवता सतोप्रधान बन्न आएका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नाले तिम्रो मैल (कट) निक्लनेछ । सतोप्रधान बन्नेछौ । पुरुषार्थबाट नै बन्नेछौ नि । उठ्दा बस्दा हिँड्दा बाबालाई याद गर । के स्नान गर्दा बाबालाई याद गर्न सक्दैनौ ? आफूलाई आत्मा सम्भ्रेर बाबालाई याद गर्नु भने कट निक्लनेछ र खुसीको पारा चढ्ने छ । तिमीलाई कति धन दिन्छु । तिमी आएका छौ विश्वको मालिक बन्नको लागि । वहाँ तिमीले सुनको महल बनाउने छौ । कति हीरा जुहारत हुनेछ । भक्तिमा जो मन्दिर बनाउँछन् तिनीहरूमा कति हीरा जुहारत हुन्छ । धेरै राजाहरूले मन्दिर बनाउँछन् । यति हीरा सुन कहाँबाट आउँछ । अहिले त छैन । कसरी चक्र घुम्छ यो ड्रामालाई पनि तिमी जान्दछौ । यो तिनीहरूकै बुद्धिमा बस्छ जसले ज्यादा भक्ति गरेका छन् । नम्बरवार नै सम्भ्रनेछन् । यो कुरा थाहा हुन्छ- कसले धेरै सेवा गर्छन्, को धेरै खुसीमा रहन्छन्, को को योगमा रहन्छन् ? त्यो अवस्था पछि गएर हुनेछ । योग पनि जरूरी छ । सतोप्रधान बन्नु छ । बाबा आउनुभएको छ त्यसैले उहाँबाट वर्सा लिनु छ । यिनले पनि भन्छन्- बाबा त मेरो साथमा हुनुहुन्छ । म सुनिरहेको छु । तिमीलाई सुनाउँदा मैले पनि सुन्दै जान्छु । कसैलाई त सुनाउनुहुन्छ नि । ज्ञान अमृतको कलष तिमी माताहरूलाई मिल्छ । माताहरूले सबैलाई बाँड्छन् । सेवा गर्छन् । तिमी सबै सीताहरू हो । राम एक हुनुहुन्छ । तिमी सबै सजनी हो, म साजन हुँ । तिमीलाई श्रृंगार गरेर घरमा पठाइदिनुहुन्छ । गाउँछन् पनि उहाँ पिताको पनि पिता, पतिको पनि पति हुनुहुन्छ । एकातिर महिमा गर्छन् अर्कातिर ग्लानि गर्छन् । शिवबाबाको महिमा अलग छ, कृष्णको महिमा अलग छ । पद (पोजिसन) सबैको अलग-अलग छ । यहाँ सबैलाई मिलाएर एउटै गरिदिएका छन् । अन्धेर नगरी... तिमी अब बाबाको बनेका छौ । शिवबाबाका नाती-नातिना हो । तिमीहरू सबैको हक लाग्छ, यी बाबासँग त सम्पत्ति छैन । सम्पत्ति मिल्छ हदको र बेहदको । तेस्रो कोही छैन जसबाट वर्सा

मिलोस् । यिनले भन्छन्- म पनि उहाँबाटै वर्सा लिन्छु । पारलौकिक परमपिता परमात्मालाई सबैले याद गर्छन् । सत्ययुगमा याद गर्दैनन् । सत्ययुगमा हुन्छन् एक बुवा र रावण राज्यमा हुन्छन् दुई बुवा । संगममा हुन्छन् तीनवटा बुवा- लौकिक, पारलौकिक र तेस्रो अनौठो अलौकिक बुवा । यिनीद्वारा बाबाले वर्सा दिनुहुन्छ । यिनलाई पनि उहाँबाटै वर्सा मिल्छ । ब्रह्मालाई एडम पनि भनिन्छ । आदि पिता (ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर) । शिवलाई त फादर नै भनिन्छ । मनुष्यहरूको वंशावली ब्रह्माबाट नै शुरू हुन्छ, यसैले उनलाई सबैभन्दा महान् हजुरबुवा भनिन्छ । ज्ञान त धेरै सहज छ । तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ । सम्झाउनको लागि चित्र पनि छन् । अब यसमा उल्टो सुल्टो प्रश्न गर्न आवश्यक छैन । ऋषि-मुनिहरूसँग पनि सोध्दा उनले नेति-नेति (यति मात्रै होइन) भन्थे । अब बाबा आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । त्यसैले यस्तो बाबालाई कति प्यारले याद गर्नुपर्छ ।

अब तिमी बच्चाहरू बिस्तारै-बिस्तारै ड्रामा अनुसार माथि चढ्दै जान्छौ । कल्प-कल्प नम्बरवार कोही सतोप्रधान, सतो, तमो बन्छन् । यस्तै पद वहाँ मिल्छ, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, राम्रोसँग पुरुषार्थ गर जसले गर्दा सजाय खान नपरोस् । पुरुषार्थ अवश्य गराइन्छ । बुझ्नु त हुन्छ- तिनीहरू नै बन्नेछन् जो कल्प पहिले बनेका थिए तर पुरुषार्थ अवश्य गराइन्छ । जो नजिकका हुन्छन् पूजा पनि राम्रोसँग उनीहरूले नै गर्छन् । पहिले-पहिले तिमी मेरो नै पूजा गर्छौ । फेरि देवताहरूको पूजा गर्छौ । अब तिमीलाई देवता बन्नु छ । तिमीले आफ्नो राज्य योगबलबाट स्थापना गरिरहेका छौ । योगबलबाट तिमीले विश्वको बादशाही लिन्छौ । बाहुबलबाट कसैले विश्वको बादशाही लिन सक्दैन । उनीहरू भाइ-भाइलाई आपसमा लडाइरहन्छन् । कति बारूद बनाउँछन् । एक-अर्कालाई ऋण दिइरहन्छन् । बारूद हो नै विनाशको लागि । तर यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन किनकि उनीहरू सम्झन्छन् कल्प लाखौं वर्षको छ । घोर अन्धकारमा छन् । विनाश हुनेछ अरू सबै कुम्भकर्णको निद्रामा सुतिरहेका हुनेछन्, जागेछैनन् । तिमी अहिले जागेका छौ । बाबा हुनुहुन्छ जागती ज्योति, ज्ञानका सागर (नलेजफुल) । तिमी बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनुहुन्छ । त्यो हो भक्ति, यो हो ज्ञान । ज्ञानले तिमी सुखी बन्छौ । हामी फेरि सतोप्रधान बनिरहेका छौ, यो कुरा तिम्रो दिलमा हुनुपर्छ । बाबालाई याद गर्नु छ । यसलाई भनिन्छ बेहदको संन्यास । यो पुरानो दुनियाँ त विनाश हुनेवाला छ । प्राकृतिक प्रकोपले पनि मद्दत गर्छ । त्यस समयमा तिमीलाई खाना पनि पूरा मिल्नेछैन । हामी आफ्नो खुसीको खुराकमा रहने छौ । जान्दछौ- यो सबै खतम हुनु छ । यसमा अलमलिने कुरै छैन । म आउँछु नै तिमी बच्चाहरूलाई फेरि सतोप्रधान बनाउन । यो त कल्प-कल्पको मेरै काम हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) स्वयं भगवान् हामीमाथि दयालु (मेहरवान) हुनुभएको छ, उहाँले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ, यस नशामा रहनु छ । पढाइ आमदानीको स्रोत हो यसैले छुटाउनु (मिस गर्नु) छैन ।
- २) अथाह खुसीको अनुभव गर्नु र गराउनु छ । हिँड्दा-डुल्दा देही-अभिमानि बनेर बाबाको यादमा रहेर आत्मालाई सतोप्रधान अवश्य बनाउनु छ ।

वरदान:- ज्ञानको श्रेष्ठ खजानालाई महादानी बनेर दान गर्नेवाला मास्टर ज्ञान सागर भव

जसरी बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, यसरी मास्टर ज्ञान सागर बनेर सदा अरूलाई ज्ञान दिदै गर । ज्ञानको कति श्रेष्ठ खजाना तिमी बच्चाहरूको पासमा छ । त्यसै खजानाले भरपूर बनेर, यादको अनुभवले अरूको सेवा गर । जति पनि खजानाहरू मिलेका छन् महादानी बनेर तिनीहरूको दान गर्दै जाऊ किनकि यी खजानाहरूलाई जति दान गर्नेछौ उति अझ बढ्नेछन् । महादानी बन्नु अर्थात् दिनु होइन, अझै भर्नु हो ।

स्लोगन:- देहबाट न्यारा, विदेही- यो हो पुरुषार्थको अन्तिम स्थिति (लास्ट स्टेज) ।